

דברי תורה לפרשת "שופטים"

פרשת שופטים מבררת את הענין של החברה המבוססת, של החברה הבריאה, בה מערכת משפט הוגנת פועלת, בה המלך מתפקד עם ערכים רוחניים גבוהים וכו..

האדם עצמו הוא ממלכה שלמה!

השופטים והשוטרים הם החושים שלו הם המצפון שלו, הם דרך החשיבה שלו.. הפרשה כאילו מדברת על ממלכת האדם, על עצמו,

חכמים רכבר הראו לנו מה הדרך שיבור לו האדם? כפי שנאמר: איזהו גבור הכובש את יצרו "לא נאמר: "הכובש את האחרים אלא את עצמו.. "גם נאמר איזהו חכם? הלומד מכל אדם. לא נאמר מי שמלמד בני אדם, אלא מי שלומד מכל אדם.. איזה הוא עשיר? השמח בחלקו! לא זה שיש לו אלא זה שיש בו... וההבדל ברור..

האדם הוא כמו "מלך" יש הדורשים ואומרים מה שכתוב בפרשה שלנו: "שום נשים עליך מלך... " ומסבירים כי "מלך" ר"ת הסדר שהאדם והסדר שצריך לנהוג: "מח"לב" ו"כבד"

"מח" מסמל את ההגיון, המחשבה, את השיקול דעת,

"לב" מסמל את הרגש.. את צד האמוצינאלי

ו"כבד" מסמל את הצד הגופני, הפיסי,....

הסדר, ההיררכיה צריכה להיות בצורה הזאת "מח לב וכבד" אחרת אם ישנה את הסדר: יהיה "למך"

הפסוקים בפרשה בעיקר בפרק י"ח פסוקים ט—י"ד

מתארים את אלה שאינם עובדים לפי ההגיון, "עובדים" הם על עצמם בכל מיני אמונות תפלות, הורסקופים, "מגידי עתידות" החתולות השחורות ושאר אמונות הבל הגורמות לאדם ל"האמין" כי הוא מישחק ביד הגורל העיוור. חושב האדם חסר הבינה, כי "צריכים" לרצות את הגורל העיוור שלא ישתלט ולא ישתלח בנו... קוסם קסמים מעונן מנחש ומכשף " וחובר חבר ושואל אוב וידעוני ודורש אל המתים.. " המאמין בכוחות אלו חי בעולם אפל. האדם מאבד כל חוש של אחריות, כל יצר של יצירה..

התורה והיהדות מוקיעים את הקוטב הזה, כי זה האנטי-תזה של היהדות כולה! "כי תועבת ה' אלהיך כל עושה אלה.. תמים תהיה עם ה' אלהיך..

היהדות הביאה לעולם את התפישה והמחשבה, כי כל דבר בעולם, נמצא בשליטה, בשליטה של האדם עצמו. האדם פועל מתוך חירות גמורה, ממדרגה ראשונה.. הא/להים הבורא, הפועל בתוך המאורעות מציב אתגרים בפני האדם, באמצעותם, היכולת והרשות בידו של האדם, להתקדם במסלול החינוך הרוחני, בטיפוח האישיות, ולקבוע בכך כיצד יראה העתיד המזומן לו מאת ההשגחה העליונה.

האדם חייב לזכור תמיד כי בידו הדבר.. הוא זה שמכריע את עצמו ואת העולם כולו, לכף זכות או לכף חובה. מעשה הקטן ביותר יש לו השפעה.. גם אם "נגזר" יש תמיד אפשרות לשנות.. "אפילו חרב חדה מונחת על צוארו של האדם אל יתייאש מן הרחמים" תמיד יש תקוה, תמיד יש יכולת לשנות.. כי אלמלא יסוד זה, מה טעם בתפילה? מה טעם מעשה טוב שנעשה בחברה, אלמלא ההד החיובי הנובע ממנו להשפיע על אחרים והוא חוזר כבומרנג חזרה אליך, העושה טוב, - ימצא טוב..

הרבה דברים בחיינו, עשינו עם אמונה חזקה בלב, ולמרות כל הסיכויים המציאות הוכיחה כי כל הדברים אפשריים...

